

Kanał Wołga-Don pracuje dla komunizmu dla pokoju

MOSKWA (PAP). Agencja TASS podaje, że do portu w Krasnoarmiejsku na Kanał Wołga-Don zawija coraz więcej statków — holowników, barek, parowców itd., które już wkrótce popłyną w górę Kanału Wołga-Don aż do Morza Cymańskiego i Donu, a następnie do Morza Azowskiego i Czarnego. Wszystkie statki oczekujące na otrzymanie rozkazu wypłynięcia na trasę Kanału oznaczone są literami „WDZ” (Wołżańsko-Dońska Żegluga).

Już za parę dni wielka magistrała wodno-transportowa pracować będzie pełną parą. Setki tysięcy ładunków z całego kraju płynąć będą wołżańsko-dońskim szlakiem wodnym.

Wydanie 6

Cena 15 gr

GAZETA POMORSKA

Organ Komitetu
Wojewódzkiego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej

Rok V

Bydgoszcz, czwartek 12 czerwca 1952 r.

Nr 140 (1206)

Dumne meldunki mas pracujących Polski o zwycięskiej realizacji zadań

przypadających na pierwsze półrocze 3 roku Sześciolatki

Pierwsza w województwie bydgoskim

Toruńska Fabryka Kotłów

wykonana plan półroczny

Załoga Toruńskiej Fabryki Kotłów, dwukrotny zdobywca sztandaru przechodniego Centralnego Zarządu Ogólnego Budownictwa Maszyn, już w dniu 4 czerwca br. zameldowała — jako pierwsza w woj. bydgoskim — o zrealizowaniu zadań pierwszego półrocza trzeciego roku Planu Sześciolatniego, we wszystkich wskaźnikach.

Plan produkcji towarowej został w tym dniu wykonany w 100 proc. we wszystkich asortymentach. Plan wartościowy wg cen bieżących wykonany został w 110,9 proc. Ilość braków kształtuje się obecnie na poziomie 0,02 proc.

Załoga Toruńskiej Fabryki Kotłów zawdzięcza swe sukcesy przede wszystkim dzięki wprowadzeniu potokowej produkcji zbiorników i doprowadzeniu dziennych zadań do każdego robotnika oraz mobilizującej roli organizacji partyjnej troskliwie czuwającej nad codzienną realizacją zadań produkcyjnych.

Trudno wymienić tych wszystkich, którzy służą załozie przykładem w walce o plan i mobilizują ją do stałego mnożenia sukcesów. W pierwszym szeregu kroczą majstrowie: Edmund Miodzikowski, Bronisław

Muchewicz, Stanisław Wasiak, Ignacy Radecki, Czesław Włodarski, agitatorki partyjne: Tadeusz Kozłowski, Jan Fiebig, Bolesław Olszewski, Maksymilian Bunkowski, Walenty Szatkowski, mężowie zaufania: Piotr Plechna, Irena Tańska (wykonała Czyn Majowy w 300 proc. dając dodatkową produkcję wartości ponad 10 tys. zł), W. Muenster, Zbigniew Łowicki, zetempowcy: Lech Jaruga, Marian Weber, Kazimierz Winiarski, Kazimierz Majewski, którzy zainicjowali Czyn Złoty o wartości ponad 42 tys. zł.

Dzielna załoga kieruje tow. Czesław Andruszkiewicz — naczelny dyrektor, b. spawacz i brygadzieta Toruńskiej Fabryki Kotłów.

Nie ulega wątpliwości, że sprężysta dyrekcja i bojowa organizacja partyjna w dalszym ciągu prowadzić będą załogę Toruńskiej Fabryki Kotłów do coraz to nowych zwycięstw produkcyjnych.

MELDUNKI ŁÓDZKICH ZAŁOG PRZEMYSŁU METALOWEGO

ŁÓDŹ. W dniu 10 bm. pierwsze w Łodzi zameldowały o przedterminowym wykonaniu półrocznych planów

produkcji dwa zakłady przemysłu metalowego — Łódzka Fabryka Zegarów i Zakład A-13.

Załoga Łódzkiej Fabryki Zegarów zawdzięcza swój sukces przede wszystkim rytmicznej pracy. Załoga tej fabryki wprowadziła w narzędziowni oraz w oddziałach mechanicznym i montażu zegarów metodę Zandarrowej i Agaonowej przekazywania maszyn w jedną z jednej zmiany na drugą.

Dało to w efekcie wzrost wydajności pracy o 10 proc.

Załoga Zakładu A-13, która zrealizowała z nadwyżką zadania ilościowe i wartościowe, wykonała również w pełni plan asortymentowy.

OPOLE. Duży sukces odniosła załoga Fabryki Sprzętu Rolniczego „Pionier” w Strzelcach Opolskich, meldując o wykonaniu 7 bm. półrocznego planu produkcji.

Rozmach we wprowadzaniu przodzących metod produkcji, wszechstronna modernizacja procesów technologicznych, usprawnianie organizacji pracy, planowane warsztatowe współzawodnictwo zobowiązaniowe — to główne elementy, którym załoga zawdzięcza zwycięską realizację zadań pierwszego półrocza 3 roku Sześciolatki.

W okresie półrocza wysoko podnieśli także jakość produkowanego sprzętu.

ZAŁOGI STATKÓW PMH MELDUJĄ O WYKONANIU PÓŁROczNYCH PLANÓW PRZEWOZU

GDYNIA. Rozwijając współzawodnictwo oraz usprawniając organizację pracy, przodujące załogi statków Polskiej Marynarki Handlowej stale odnoszą sukcesy w walce o wykonanie swych zadań. M. in. załoga S/S „Jarosław Dąbrowski” nadesłała z

Ambasador RP w Pekinie

złożył listy uwierzytelniające Przewodniczącemu Centralnego Rządu Ludowego

PEKIN (PAP). W dniu 9 czerwca br. ambasador nadzwyczajny i pełnomocny RP w Pekinie Stanisław Kuryluk złożył listy uwierzytelniające Przewodniczącemu Centralnego Rządu Ludowego Chińskiej Republiki Ludowej, Mao Tse-tungowi.

Na uroczystości składania listów uwierzytelniających obecni byli: sekretarz generalny Centralnego Rządu Ludowego Lin Po-czu, premier i minister Spraw Zagranicznych Czou En-laj, urzędujący szef Sztabu Generalnego Chińskiej Ludowej Rewolucyjnej Rady Wojennej Niech Jung-czen, dyrektor Departamentu Ogólnego Ministerstwa Spraw Zagranicznych Wangping-nam, szef Biura Ceremonii Rządu Ludowego — Ju szin-czing, wicedyrektor Departamentu Spraw ZSRR i krajów Europy Wschodniej — Hsu Czo-ju.

Ambasadorowi S. Kurylukowi towarzyszyli sekretarze ambasady Stanisław Dodin i Józef Góra oraz wyżsi urzędnicy ambasady.

Po wręczeniu listów uwierzytelniających, ambasador Kuryluk został przyjęty przez Przewodniczącą Centralnego Rządu Ludowego Mao Tse-tunga na audiencji prywatnej w obecności ministra Spraw Zagranicznych Czou En-laja.

Przedstawiciele Towarzystwa Przyjaźni Brytyjsko-Polskiej w Poznaniu

Bawiąca w Polsce na zaproszenie Komitetu Współpracy Kulturalnej z Zagranicą 10-osobowa wycieczka Towarzystwa Przyjaźni Brytyjsko-Polskiej przybyła do Poznania.

W Poznaniu goście byli obecni w Teatrze Wielkim im. Stanisława Mniuszki na przedstawieniu opery narodowej „Straszny Dwór”

morza meldunek, że 5 bm. wykonała swój plan przewozów za pierwsze półrocze: w tonach w 102 proc., a w tonomilach w 104,4 proc.

Sukces ten załoga odniosła przede wszystkim dzięki ściślejszej współpracy z administracją lądową, usprawnieniu metody załadunku i wykorzystaniu wszystkich możliwości jego zwiększenia.

Również w ostatnich dniach zameldowała o wykonaniu planu przewozów za pierwsze półrocze br. załoga M/S „Piaś”, osiągając w tonach 108 proc., w tonomilach 116 proc. W ten sposób załoga M/S „Piaś” przekroczyła podjęte w dniu 15 maja br. zobowiązania, mające na celu zwiększenie planu przewozów.

W swej słusznej walce przeciwko faszystowskim poczynaniom rządu lud francuski spotyka się z pełną solidarnością i poparciem narodów kolonialnych Francji Zamorskiej

PARYŻ (PAP) — W swej walce przeciwko reakcyjnym poczynaniom rządu, lud francuski spotyka się z pełną solidarnością i poparciem narodów kolonialnych Francji Zamorskiej.

Komunistyczna Partia Algieru ogłosiła komunikat protestujący przeciwko aresztowaniu Duclos — przyjacielu ludu algierskiego. Apel głosi w zakończeniu: „Żądamy uwolnienia wszystkich patriotów algierskich, powrotu do Algieru Massali Hadż, uwolnienia naszych przyjaciół, Jacques Duclos i Andre Stila oraz położenia kresu represjom”.

Biuro Polityczne Komunistycznej Partii Tunisu w depeszy, przesłanej KC Komunistycznej Partii Francji wita walkę mas pracujących Francji przeciwko reakcyjnej polityce rządu. Wznagamy naszą walkę — głosi depesza — aby wyrwać ze szponów imperialistów przywódców ruchu narodowego, wszystkich patriotów i braci naszych. Dzisiaj, bardziej niż kiedykolwiek, staje się jasne, że lud tunijski i lud francuski prowadzą tę samą walkę przeciw temu samemu wrogowi — kolonizatorom francuskim, popieranym przez imperializm amerykański.

Biuro Polityczne Komunistycznej Partii Maroka oświadcza w liście, przesłanym do KC FPK, że aresztowanie Duclos i Stila wywołało w Maroku powszechne oburzenie. Biuro Polityczne zapewnia, że lud marokański dołoży wszelkich wysiłków, aby we wspólnej walce z narodem francuskim doprowadzić do uwolnienia Duclos ze szponów imperialistów.

Z Tananariwy na Madagaskarze nadszedł do Jacques Duclos list od patriotów malgaskich, w którym zapewniają oni, że nie poskapia wysiłków, aby przyczynić się do jego uwolnienia.

Masowe demonstracje w Niemczech Zach. przeciwko militarystycznemu „układowi ogólnemu”

BERLIN (PAP). Jak donosi ADN, we wtorek w Niemczech Zach. odbyły się masowe demonstracje na znak protestu przeciwko militarystycznemu „układowi ogólnemu” oraz przeciwko drakońskim ustawom antyrobotniczym, jakie zamierza wprowadzić Adenauer. W demonstracjach tych wzięło udział 200 tysięcy robotników. Objęły one Hamburg, Hanower, Bielefeld, Bremerhaven, Karlsruhe, Flensburg, Kilonię, Lubekę i inne miasta.

W wielkim wieceu protestacyjnym w Hanowerze uczestniczyło przeszło 100 tys. robotników i urzędników. Robotnicy przegrali pracę, demonstrując przeciwko wojennej polityce Adenauera. W Bielefeld w demonstracji protestacyjnej wzięło udział 40 tysięcy robotników. Na wieceu we Flensburgu liczni mówcy oświadczyli, że wliczyć będą przeciwko antynarodowej polityce Adenauera aż do zwycięstwa. W Kilonii i Lubecie w demonstracjach i strajkach

Strajk 650 tysięcy metalowców w USA

NOWY JORK (PAP). Prasa donosi, że prezydent Truman zwrócił się do kongresu z żądaniem przyznania mu prawa ustanowienia „kontroli państwowej” nad przemysłem stalowym USA. Jak wiadomo, 650 tysię-

cy metalowców amerykańskich prowadzi walkę strajkową dla poparcia swych żądań w sprawie zawarcia umowy zbiorowej. Strajk metalowców rozszerzył się na inne dziedziny przemysłu USA.

Nowe spółdzielnie produkcyjne w pow. bydgoskim i wyrzyskim

Dnia 9 bm. w gromadzie Mariampol, gmina Osielsko, pow. Bydgoszcz nastąpiło otwarcie spółdzielni produkcyjnej I typu pod nazwą „Zryw”.

W skład zarządu weszli: jako przewodniczący Zarzyński, członkowie za rządu Adam Weber i Bolesław Wiśniewski. Do komisji rewizyjnej wybrano: Zygmunta Kine, Mieczysława Gwieła i Stanisława Tworka. W skład sądu koleżeńkiego zostali wybrani: Feliks Wyżowski, Stefan Kucharski i Maria Krzyżanowska.

Do założenia spółdzielni przyczynili się członkowie istniejącej już o-

bok spółdzielni w Łoskoniu, którzy własnym przykładem i dobrą pracą pokazali chłopom z Mariampola, że zespołowo lepiej się pracuje i większe osiąga wyniki.

Małorolni i średniorolni chłopci gromady Orlinek, gmina Mrocza, pow. Wyrzysk w dniu 10 bm. zorganizowali w swej gromadzie Rolniczą Spółdzielnię Wytwórczą im. „22 Lipca”.

Spółdzielnia produkcyjna Orlinek jest 19 spółdzielnią produkcyjną w powiecie wyrzyskim.

Przodujący dostawcy mleka wsi pomorskiej 2.587 litrów mleka zamiast 1.472

Sredniorolny chłop Józef Doroszewski z gromady Koniec, powiatu włocławskiego jako dobry obywatel wypełnia zawsze należycie swoje obowiązki wobec Państwa Ludowego, które szczególnością opieką otacza małorolnych i średniorolnych chłopów.

LUCJAN STANOWSKI
małorolny chłop z Bielaw, jako pierwszy w gromadzie wywiązał się z obowiązkowej dostawy mleka, dostarczając ponad plan 780 litrów.

Sam przecież dzięki tej pomocy otrzymał zaraz po wojnie na podniesienie ze zniszczenia swojego gospodarstwa kredyty na budowę domu, na remonty budynków gospodarczych i zakup narzędzi rolniczych. Co roku korzysta również z kredytów na nawozy sztuczne.

Doroszewski wypełniając obowiązki rozumie, że sojusz robotniczo-chłopski nie może być jednostronny, ażeby tylko robotnik produkował dla wsi, ale i chłopcy w trosce o umocnienie tego sojuszu winni sprzedawać produkty rolne dla Państwa, a tym samym pomagać klasie robotniczej.

W ubiegłym roku Doroszewski pierwszy w gromadzie wywiązał się z planowego skupu zboża i ziemniaków oraz uregulował wszystkie podatki i odstawił ponad plan 10 sztuk bekoniów.

W tym roku też daje przykład gromadzie, jak należy wypełniać obowiązki wobec Państwa. Z obowiązkowej sprzedaży żywności wywiązał się w 200 proc. i zakontraktował ponad plan 6 bekoniów.

Ustawę o obowiązkowej dostawie mleka Doroszewski powiatał z zadowoleniem i jako pierwszy w gromadzie zrealizował całoroczny plan dostawy mleka, sprzedając Państwu 2587 litrów mleka zamiast 1.472 litrów i postanowił ilość tę znacznie przekroczyć do końca roku.

Sredniorolny chłop, Józef Doroszewski z gromady Koniec, pow. Włocławek, przodujący dostawca mleka.

Andre Stil w liście do sędziego śledczego demaskuje haniebne metody policji Pinay'a

PARYŻ (PAP). — Dziennik „L'Humanite” opublikował list Andre Stila do sędziego śledczego Jacquinot.

— Zostałem bezprawnie aresztowany w dniu 25 maja br. i już od przeszło dwóch tygodni znajduję się w więzieniu — pisze Andre Stil.

Wysunięto przeciwko mnie aż trzy zarzuty w związku z rzekomym „nawoływaniem do demonstracji” i rzekomym „spiskiem przeciwko wewnętrznemu bezpieczeństwu państwa”, lecz dotychczas nie przesłuchano mnie i nie dano możliwości zdemaskowania nikczemnych machinacji policji w mojej sprawie.

Jest to wyraźna samowola ze strony władz. Dowodzi to, że każdy obywatel francuski może być bez żadnych powodów aresztowany przez policję, mimo że powinny go chronić obowiązujące ustawy — jak w moim na przykład wypadku ustawa prasowa.

Władze policyjne, które mnie a-

resztowały, odmawiają przez przeszło dwa tygodnie udzielenia mi jakiegokolwiek wyjaśnienia.

Znienawidzono przez naród rząd stosuje „prewencyjne aresztowania”, tak jak czynił to rząd monarchistyczny przed Rewolucją 1789 roku. Rząd aresztuje tych, którzy w jakikolwiek sposób krytykują jego politykę nędzy, faszystacji i wojny!

Jest dla mnie rzeczą jasną, iż nie zostałem przez przeszło dwa tygodnie przesłuchany dlatego, że nie było żadnych podstaw do aresztowania i dlatego, że wysuwane przeciwko mnie zarzuty są równie bezpodstawne. Jest rzeczą jasną, że w tych warunkach — jak to stwierdził Jacques Duclos w swym oświadczeniu z 7 czerwca br. — przesłuchanie jest nie na ręce władzom, ponieważ „oskarżony” staje się oskarżycielem.

Piszę ten list — stwierdza w zakończeniu Andre Stil — aby zdemaskować arbitralne metody policji. Jednocześnie domagam się, aby dano mi możliwość swobodnego wypowiedzenia się w najbliższym czasie.

—

—

—

—

Potężna fala strajków ogarnia Włochy

RZYM (PAP). Na całym obszarze Marche (Włochy Środkowe) rozwija się akcja solidarności robotników ze strajkującymi górnikami kopalni siarki Cabernardi, którzy od 13 dni przebijają w kopalni w warunkach zabójczych dla zdrowia. Górnicy bohatersko walczą w ten sposób przeciwko zwolnieniu z pracy ich 900 towarzyszy.

W dolinie Padu w dalszym ciągu trwa walka robotników rolnych o lepsze warunki pracy. W poniedziałek w całej prowincji Mantua tysiące robotników brało udział w 20-godzinnym strajku, który ma na celu zmuszenie właścicieli ziemskich do zawarcia ogólnej umowy zbiorowej.

Przyjaźń polsko-niemiecka doniosłym wkładem do skutecznej walki o pokój

Zniszczenia Warszawy, 6 milio-
nów ofiar, jakie poniosł naród pol-
ski, a które obciążają sumienie wład-
ców faszystowskich i całego narodu
niemieckiego, jest to dla nas przestro-
ga, że nie wolno nam dopuścić do roz-
pętania raz jeszcze z ziemi niemie-
ckiej takich zbrodni wobec innych na-
rodów, a zarazem wobec narodu nie-
mieckiego; jest to dla nas przypomnie-
nie wielkiej odpowiedzialności, ja-
ką ponosi naród niemiecki w chwili,
gdy Adenauer popełnił wobec niego
haniebny zbrodniczy...

...Adenauer podpisał diabelski
pakt przeciw narodowi niemieckiemu
i przeciwko pokojowi w Europie.
Atrament użyty do podpisania tego
haniebnego dokumentu zdrady narodo-
wej, ma zamiar się w krew milio-
nów ludzi, jeżeli stanie się zadość wo-
li Adenauera i jego mocodawców ame-
rykańskich. Wojenny „układ ogólny”
wymierzony jest jednak nie tylko
przeciwko narodowi niemieckiemu,
lecz również przeciwko miłującym
pokój narodom Europy, a przede
wszystkim przeciw narodowi polskie-
mu.

Jak najsilniejszego poparcia tej
agresywnej polityce Adenauera u-
dzielił na tzw. „rada badawcza do
spraw zjednoczenia Niemiec”, utwo-
rzona w Berlinie zachodnim. Na cze-
le tej „rady badawczej” stoi niejaki
Dr Friedrich Ernst. Za czasów Hitlera
był on komisarzem Rzeszy do spraw
mienia nieprzyjacielskiego. Dr Ernst,
jako przewodniczący rady nadzorc-
zej koncernu AEG, jest szczególnie
zainteresowany w losie przedsię-
wzięcia, które dawniej należały do
tego koncernu, a które obecnie stano-
wią w Niemieckiej Republice Demo-
kratycznej własność narodu. Jest on
członkiem rady nadzorczej Śląskiego
Towarzystwa Akcyjnego. Przesie-
dźtwa Górnicy, którego siedziba
znajduje się obecnie w Brunświku, tj.
w Niemczech Zachodnich. Kieruje on
swe spójrzni również na majątek
narodowy narodu polskiego.

Fragmety przemówienia przewodniczącej Niemiec-
kiego Demokratycznego Związku Kobiet — Elli Schmidt
na Ogólnopolskiej Konferencji przeciwko remilitaryzacji
Niemiec Zachodnich.

Zadaniem jego jest poczynienie od-
powiednich przygotowań, aby po
„Dniu X”, tzn. po napaści na Odrze i
Nysie, jako granicę pokoju. „Jest to
ustalona granica między naszymi
obu krajami, granica, która służyć be-
dzie dobrobytowi i szczęściu narodów
polskiego i niemieckiego. (Oklaski).
...W Niemczech Zachodnich i zachod-
nym Berlinie Komitet Ludowy
walki o traktat pokojowy i przeciw-
ko wojennemu „układowi ogólnemu”
wydał odezwę na rzecz przeprowadze-
nia plebiscytu ludowego przeciw-
ko wojennemu „układowi ogólnemu”.
Plebiscyt ten odbędzie się w formie
strajków masowych w poszczegól-

nych zakładach pracy, drogą zbiera-
nia podpisów wśród całych załóg, ca-
łych wsi i całych dzielnic w miastach.
Ani na jeden dzień nie ustaniemy
w walce przeciwko wojennemu „u-
kładowi ogólnemu”. Oto przyrzecze-
nie, jakie składamy tu Polskiemu Ko-
mitetowi Obróńców Pokoju i narodo-
wi polskiemu.
Przewodnicząca Niemieckiego De-
mokratycznego Związku Kobiet za-
kończyła swoje przemówienie słowa-
mi:
Przyjaźń polsko - niemiecka bę-
dzie doniosłym wkładem do skutecz-
nej walki o pokój.
Niech żyje przyjaźń niemiecko -
polska! Niech żyje Prezydent Boles-
ław Bierut! Niech żyje Prezydent
Wilhelm Pieck! Niech żyje nasza
wspólna walka o szczęście naszych
narodów, o pokój, który oznacza ży-
cie i słońce dla naszych dzieci! (O-
klaski).

...Ludność Niemieckiej Republiki
Demokratycznej w obrzymiej więk-
szości uznaje dziś granicę na Odrze i
Nysie, jako granicę pokoju. „Jest to
ustalona granica między naszymi
obu krajami, granica, która służyć be-
dzie dobrobytowi i szczęściu narodów
polskiego i niemieckiego. (Oklaski).
...W Niemczech Zachodnich i zachod-
nym Berlinie Komitet Ludowy
walki o traktat pokojowy i przeciw-
ko wojennemu „układowi ogólnemu”
wydał odezwę na rzecz przeprowadze-
nia plebiscytu ludowego przeciw-
ko wojennemu „układowi ogólnemu”.
Plebiscyt ten odbędzie się w formie
strajków masowych w poszczegól-

Przez z górą dwa tygodnie — o-
świadczył na wstępie przemówienia
mówca — szła przez Polskę, przez ca-
łą Europę i świat — fala protestu i
oburzenia przeciwko podpisanju
przez imperialistów amerykańskich i
ich francuskich i angielskich służal-
ców z tzw. „rządem” Adenauera w
Niemczech Zachodnich „układu ogóln-
ego”, który nie jest niczym innym
jak znową wojenną przeciwko poko-
jowi, narodom i spokojnym ludziom
całego świata.
Mówca wskazał następnie, że pod-
czas gdy Związek Radziecki w imię
obrony pokoju świata wykonywał
wielkie umowy poczdamskie, wal-
cząc o pokojowe i demokratyczne
zjednoczenie Niemiec — imperialiści
amerykańscy w imię swoich szalen-
czych i zbrodniczych planów napaści
i podboju wyzwolonego świata za-
miali i łamią układy poczdamskie, dą-
żąc do remilitaryzacji zbrojeniowej i
duchowej Niemiec Zachodnich, pod-
żegając rewizjonizm i antypolską na-
gonkę, utrzymując i pogłębiając pod-
żądź Niemiec. Podział Niemiec pod-
kreśla minister Rapacki — jest po-
trzebnym imperialistom w ich planach
napaści i wojny nie tylko dlatego, że
podział żywego narodu granicą jest
zawsze zarzewiem konfliktu, okazją
do prowokacji dla różnych wypróbo-
wanych już w Korei panów Dullesów
i Mac Arthurów czy ich następców,
nie tylko dlatego, że utrzymywanie
Niemiec Zachodnich w kolonialnym
wyższości daje tym panom i ich mo-
codawcom z Wall Street miliardowe
zyski, lecz dlatego, że — chcą oni
prócz daniny pracy i potu robotnika
niemieckiego — chcą od Niemców Za-
chodnich haraczku krwi.
Rzecz jasna — mówił dalej min-
Rapacki, że ogromna większość naro-
du niemieckiego nie chce być najem-
nym żołdakiem, ani żandarmem ame-
rykańskich władców i ciemiężycieli.
Nie chce i nie może chcieć iść w imię
ich interesów po śmierć i kłęką na
Wschód. Po to więc żeby tę ogromną
większość narodu złamać i zastraszyć
— potrzebna jest imperialistom siła,
potrzebna jest im jak najdłuższa oku-
pacja. Po to, żeby oszukać, zatrucić, o-
durzyć część Niemców potrzebna jest
im trucizna faszystowska, hitlerow-
ska propaganda i rewizjonistyczna
nagonka, odwetowe nastroje, bębny,
piszczałki i obozy koncentracyjne dla
opornych. Po to, żeby część narodu
próbować przekupić — potrzebna jest
nędza przesiedlonych, bezrobocie i
obłędnie niskie płace i nie tylko
polskiej — lebensraum, „aż po Ural”.

Wyobraźmy sobie teraz, co by na-
stało, gdyby układ poczdamski zo-
stał wykonany — co by się stało gdy-
by została dokonana tak jak w NRD
całkowita demilitaryzacja, zbrodnia-
rstwo wojenne unieszkodliwione i ukar-
nane, militarystyka i narodowy socja-
lizm wyrwane z korzeniami — jak
postanawia umowa poczdamska. Co
by było gdyby nastąpiło tak jak w
NRD ostateczne przekształcenie ży-
cia politycznego na zasadach demo-
kracyjnych, gdyby przeprowadzono
likwidację nadmiernej potęgi karteli,
syndykatów; trustów — jak mówią
uchwały poczdamskie. Co by było,
gdyby, ustalone uchwałami poczd-
amskimi, granice na Odrze i Nysie zna-
ły rząd zjednoczonych Niemiec, tak jak
uznaje ją i broni jej jako granicy po-
koju rząd NRD i wszyscy pragnący
pokojowi Niemcy. Co by było gdyby zo-
dnie z założeniami uchwał poczd-
amskich i propozycjami rządu ZSRR,
po zrealizowaniu tych celów i zawarciu
pokoju ze zjednoczonymi, pokojowymi
i demokratycznymi Niemcami
wojska amerykańskie, angielskie,
francuskie opuściły wraz ze wszyst-
kimi wojskami okupacyjnymi teryto-
rium Niemiec? Gdyby tak się stało —
odpowiada mówca — gdyby w ten
sposób sparaliżowano lub usunięto
źródła i możliwości odradzania się mi-
litarystyki i faszystwu w Niemczech —
naród niemiecki, za przykładem
NRD, zgodnie ze swą wolą, z myślą

„Układ ogólny” może być i będzie przekreślony wspólną wolą i walką wszystkich pragnących pokoju ludzi i narodów

przewodnią swęj klasy robotniczej, ze
wskazaniami swęj przywódców —
Piecka, Reimanna, Ulbrichta i Grote
wola, zgodnie z ideałami i marzenia-
mi swej młodzieży — podjąłby pracę
odbudowy i budowy nowych Niemiec,
pokojowych i przyjaznych sąsiadom i
wszystkich narodom miłującym po-
kój.

Imperialiści dobrze widzą to „nie-
bezpieczeństwo” dla ich planów wo-
jennych — podkreślił min. Rapacki
podając przykłady odgłosów, pozos-
tających na usługach Wall Street,
dzienników amerykańskich, które z
przestrachem pisały o wolnych wy-
borach i o zjednoczonych Niemczech.

Oto dlaczego wszystko co reakcyj-
ne, co zaprzecane imperializmowi, co
leka się trwałego pokoju, występuje
przeciw zjednoczonym, demokraty-
cznym i pokojowym Niemcom. Oto
dlaczego występuje przeciwko zjed-
noczonym Niemcom ci sami, którzy są
wrogami granicy na Odrze i Nysie.
Stosunek do sprawy zjednoczonych
Niemiec, tak jak stosunek do sprawy
granicy na Odrze i Nysie jest niezawo-
dząco próbą szczerości, pokojowych de-
klaracji i słów. Oto dlaczego nie wie-
rzyśmy tak długo słowom pokojowi choć
by z Watykanu, dopóki słowom tym
nie będzie towarzyszył — jasny, nie-
dwuznaczny, pozytywny stosunek do
naszych granic i do uchwał poczd-
amskich. I dla tego samego wszystkie
narody i ludzie pragnący pokoju, a na
ich czele Związek Radziecki — nasz
naród, wszyscy patrioci niemieccy,
pragnący pokoju i odrodzenia swęgo
narodu pokojowego, demokratyczne-
go — łączą ściśle walkę przeciwko
zbrodniczemu planom wojennym Tru-
manów, Achesonów i ich Adenauer-
ów i Schumanów, Churchillów,
Pinayów i Schumanów — z walką
przeciwko remilitaryzacji — o zjedno-
czone i demokratyczne Niemcy.

Mówca podkreślił następnie, że
„układ ogólny” podpisany został
wbrew woli obrzymiej większości na-
rodu niemieckiego.

Podpis czterech panów na „ukła-
dzie ogólnym” — mówią wiceprzewo-
dzący PKOP — mogą być i będą
przekreślone wspólną wolą i walką
narodów, a przede wszystkim wolą
walki i oporem narodu niemieckiego,
popartego solidarnością wszystkich
pragnących pokoju ludzi i narodów.
Min. Rapacki oświadczył następnie,
że nas Polaków „układ ogólny” nie
zaskakuje. Wiemy jak silnie jesteśmy
związani nierozwalną przyjaźnią ze
Związkiem Radzieckim, z krajami de-
mokracji ludowej, z setkami milio-
nów obrońców pokoju, jak silni je-
stemy i własnymi rosnącymi z każ-
dym dniem siłami. Nie tylko wiemy,
że potrafimy obronić nasze granice,
wiemy, że jeśli będziemy silni i zjed-
noczeni z naszymi przyjaciółmi na ca-
łym świecie potrafimy obronić je —
pokojem. Po to, aby obronić poko-
jem granice, po to, aby nie pozwolił
się imperializm targnąć na wyzwolony
z jego jarzma świat budujący się
i zwycięskiego socjalizmu, trzeba
więcej siły niż po to, aby wygrać woj-
nę. Nasza walka o plan, naszą świad-
mość polityczną, nierozwalną jedność
naszego świata, budującego się i
zwycięskiego socjalizmu i całego
obozu pokoju — da nam te siły, da
nam na pewno.

Przemówienie swoje min. Rapacki
kończy, kierując w imieniu ludu Wa-
rszawy podziwieniem do wszystkich
bojowników i patriotów walczących
o sprawę pokoju i przyszłość swęch
narodów.
„Pozdrawiamy wszystkich — ciągnie
mówca — którzy w obronie pokoju
zgodnie z uchwałami Światowej Ra-
dy Pokoju, zgodnie z konsekwentną
polityką pokoju i braterstwa niezale-
żnych narodów — prowadzą przez
Związek Radziecki, zgodnie ze wska-
zaniami Wielkiego Chorażego pokoju
— Józefa Stalina, wzmagając dziś wal-
kę przeciwko remilitaryzacji Nie-
mieć, o przekreślenie „układu ogóln-
ego”, o zjednoczenie, demokratyczne,
pokojowe Niemcy.
Zapewniamy ich, że Polska Ludowa
i zjednoczony wokół klasy robot-
niczej i swęgo Prezydenta naród wy-
kona z honorem swe zadania w walce
o pokój”.

Przewodnicząca Niemieckiego De-
mokratycznego Związku Kobiet za-
kończyła swoje przemówienie słowa-
mi:
Przyjaźń polsko - niemiecka bę-
dzie doniosłym wkładem do skutecz-
nej walki o pokój.
Niech żyje przyjaźń niemiecko -
polska! Niech żyje Prezydent Boles-
ław Bierut! Niech żyje Prezydent
Wilhelm Pieck! Niech żyje nasza
wspólna walka o szczęście naszych
narodów, o pokój, który oznacza ży-
cie i słońce dla naszych dzieci! (O-
klaski).

Więcej troski o pełne i terminowe dostawy mleka

Mineło kilka tygodni od ogłoszenia
ustawy o obowiązkowych dostawach
mleka.

Tam, gdzie wprowadzeniem w
życie ustawy zajęły się energicznie
władze terenowe, przeprowadzając
przy pomocy organizacji partyjnych
i współdziałaniu organizacji masowych
szeroką akcję oświadczenia dostaw-
y mleka z dnia na dzień wzrastają.

Nie w każdym jednak powiecie
sprawa wprowadzenia w życie i prze-
stęgnięcia ustawy o obowiązkowych
dostawach mleka została właściwie
przeprowadzona. Np. pow. Żnin, jak
na swe możliwości, w obowiązkow-
ych dostawach mleka osiągnął zbyt

małe wyniki. Dzienna dostawa mleka
w porównaniu z okresem przed usta-
wą wzrosła zaledwie o niecałe 14 pro-
cent.

Zbyt słabo pracuje Powiatowy Zak-
ład Mleczarski, który nie ma dokła-
dnie rozczernienia terenu, nie przestrze-
ga terminowego sporządzania wyka-
zów przez poszczególne zlewnie itp.,
a KP i Prez. PRN dopominają się tyl-
ko o sprawozdania, ale niedostatecz-
nie zabezpieczają pełne wykonanie
obowiązku przez wszystkich chłopów
i nie dość jeszcze wpływają na us-
prawnienie aparatu skupu.

Za mało jeszcze aktywności w pra-
cy nad przebiegiem obowiązkowych
dostaw mleka wykazują Prez. GRN i
ZSCh. Np. w Rogowie Prez. GRN nie
rozpatruje odwołań chłopów, nie prze-
sła ich do Prez. PRN, a chłopci zwle-
kają z dostarczaniem mleka.

Wszelkie niedociągnięcia, hamują-
ce realizację obowiązkowych dostaw
mleka muszą być jak najprędzej
zlikwidowane. Komitety Gmin-
ne muszą jeszcze bardziej wzmo-
cić kontrolę polityczną, zmobilizować orga-
nizacje masowe do bardziej wyjątkowej
pracy oświadczenia wśród mło-
dych i średniorolnych chłopów w
kierunku przestrzegania planów i ter-
minów obowiązkowych dostaw mle-
ka.

A oto, co o dostawach mleka piszą
nasi korespondenci:

PRZESTRZEGANIE DZIENNYCH DOSTAW MLEKA POMAGA W WYKONANIU PLANÓW

Z każdym dniem wzrasta dostawa
mleka w pow. chełmińskim. Od chwi-
li ukazania się ustawy, dziennie dosta-
wa mleka zwiększyła się o 100 proc.,
a ilość dostawców z 738 wzrosła do
2.258.

Dotychczas na pierwsze miejsce w
obowiązkowych dostawach mleka wy-
sunał się w powiecie rejon mleczar-
ni w gm. Kijewo, który dziennie sku-
puje przeszło 12 tysięcy litrów mle-
ka od 470 dostawców, podczas gdy
poprzednio było tylko 216 dostawców
dostających przeciętnie po 6.500 li-
trów.

Bardzo słabo natomiast przebiega
wykonanie ustawy o obowiązkowych
dostawach mleka w oddziale mleczar-
ni Dubielno, gdzie od czasu ogłosze-
nia ustawy ilość dostawców nie zmie-
niła się.

Zygmunt Wrona

Dobrze zrozumieli doniosłość usta-
wy o obowiązkowych dostawach mle-
ka chłopci pow. grudziądzkiego. Dzie-
nie dostawy mleka w porównaniu z
okresem poprzednim wzrosły ogółem
w powiecie o przeszło 12 tys. litrów.
Najlepiej przebiegała obowiązkowa
dostawa mleka w gminach Świecie
i Osy, Łasin i Gruta. Słabiej nato-
miast w gm. Grudziądz-wieś, Rogo-
źno i Mokre, gdzie Prezydium GRN i or-
ganizacje masowe niedostatecznie
jeszcze pracują nad przekonaniem
wszystkich chłopów do obowiązkow-
ych dostaw mleka.
E. W.

URUCHOMIENIE ZLEWNI W JARANOWIE MOŻE USPRAWNIAĆ DOSTAWĘ MLEKA W GMINIE

Już od dłuższego czasu w groma-
dzie Jaranowo stoi wyremontowany
przez GS w Bądkowie pow. aleksan-
drowskiego budynek przeznaczony
na zlewnię mleka dla gromad Jaran-
wo, Biele, Zieleniec i Kwiatkowo. W
myśl planu otwarcie zlewni miało na-
stać już przed miesiącem, a tymcza-
sem do dziś jeszcze nie jest urucho-
miona.

Zapytujemy więc, dlaczego w wy-
remontowanym budynku nie otwar-
to dotychczas zlewni? Usprawniłoby
to w dużym stopniu dostawę mleka w
gminie.

Stanisław Zieliński

Ruch protestacyjny we Włoszech przeciwko remilitaryzacji Niemiec Zachodnich i zamierzonemu przyjazdowi Ridgway'a

RZYM (PAP). W całych Włoszech
wznaga się akcja protestacyjna prze-
ciwko remilitaryzacji Niemiec i za-
mierzonemu przyjazdowi Ridgway'a.
We wszystkich fabrykach Livorno
tysiące robotników uczestniczyły w
masówkach, zorganizowanych przez
fabryczne komitety bojowników o
pokój.

Floreński Komitet Bojowników o
Pokój wydał apel do ludności, w któ-
rym proklamuje w dniach od 22 do
29 bm. „Tydzień walki przeciwko woj-
nie bakteriologicznej”.

W Forli w najbliższych dniach od-
będzie się zjazd obrońców pokoju pod
hasłem walki przeciwko wojnie
bakteriologicznej.

Komitety bojowników o pokój w
Neapolu, Lecce, Reggio di Calabria,
Sienie, Ankonie i innych miastach,
zwoływały na czwartek i niedzielę wie-
ce pod hasłem walki z wojną bakte-
riologiczną, remilitaryzacją Niemiec
i groźbą odrodzenia faszystwu.

Wywiad admirała Carney'a naczel-
nego dowódcy sił atlantyckich sekto-
ra południowo-europejskiego, udzie-
lony prasie angielskiej, wyjaśnia cele
podróży Ridgway'a do Włoch. Carney
oświadczył, że od Włoch należy do-
magać się większego niż dotychczas
wysiłku wojskowego. Omawiając
stan przygotowania włoskich sił

zbrojnych, Carney stwierdził, że po-
trzebują one jeszcze należytego ekwi-
punktu.

W dalszym ciągu wywiadu Carney
przyznał, że morale wojsk atlantyck-
kich, będących pod jego dowództwem
nie sprzyja realizacji agresywnych
planów amerykańskich. Każdy na-
ród — powiedział Carney — musi
oświadczyć sobie, iż jego siła uzale-
żniona jest nie tylko od żołnierzy, ale
też od nastroju ludności i od stanu
ekonomicznego danego kraju.

Wielki wiec w Berlinie w X rocznicę wymordowania przez hitlerowców ludności czechosłowackiej wsi Lidice

BERLIN (PAP). W dniu 10 czerwca
w związku z dziesiątą rocznicą wy-
mordowania przez hitlerowców lud-
ności czechosłowackiej wsi Lidice,
w Berlinie odbył się wielki wiec pod
hasłem walki w obronie pokoju, prze-
ciwko wojennemu „układowi ogóln-
emu”, zawartemu przez imperialistów
zachodnich z Adenauerem.
Uczestnicy wiecu wysłali do Związ-
ku Czechosłowackich Bojowników
Antyfaszystowskich depeze, w któ-

rej oświadcza, że poświęcą wszyst-
kie swe siły walce o pokój, przeciwko
knowatom imperialistycznym podżę-
gawcy wojennych, walce przeciwko fa-
szyzmowi.

Uczestnicy wiecu wystosowali do
prezydenta Francji Auriola depeze, w
której wyrażają stanowczy protest
przeciwko bezprawnemu aresztowa-
niu Jacques Duclos i innych patrio-
tów francuskich.

Jacques Duclos oskarża...

„Umocnienie autorytetu istniejących rządów”
— w tych słowach reakcyjny dziennik amerykański
„New York Herald Tribune” określa rolę, ja-
ką mają do odegrania wojska okupacyjne USA
w Europie Zachodniej. Inni słowo mówią, cho-
dzi o to, by rządy krajów Europy Zachodniej we-
sprze bagnetami amerykańskich wojsk tak jak
kiedyś bagnetami wojsk hitlerowskich wspiera-
no zdracę narodu czechosłowackiego Hachę,
narodu węgierskiego — Horthy'ego, rumuńskiego —
Antonescu, norweskiego — Quislinga, francuskie-
go — Petaina.

„Do prowadzenia wojny — stwierdził Towa-
rzysz Stalin w 1927 r. — nie wystarczy wzrost zbro-
jeni. Nie wystarczy organizowanie nowych koalicy-
ji. Trzeba jeszcze do tego wzmocnić zaplecze w
krajach kapitalizmu. Żaden kraj kapitalistyczny
nie może prowadzić poważnej wojny, jeżeli nie u-
możnił uprzednio własnego zaplecza, nie okieł-
znał „swoich” robotników, nie okiełznał „swoich”
kolonii. Stąd stopniowa faszystacja polityki rzą-
dów burżuazyjnych”.

Aresztowanie Jacques Duclos, przywódca Ko-
munistycznej Partii Francji, aresztowanie Andre
Stila, redaktora naczelnego, „Humanite” i laurea-
ta Nagrody Stalinowskiej, masowe aresztowania
francuskich działaczy komunistycznych, związo-
wych, obrońców pokoju są widomym znakiem
owego przechodzenia burżuazji do polityki okieł-
niania „swoich” robotników, do polityki faszystacji
Francji. Dotychczas tzw. rządy parlamentarne
ustawiały zachowywać pewne pozory swobod kon-
stytucyjnych i jedynie w krajach jawnie faszys-
towskich jak np. w Hiszpanii gen. Franco, w Por-
tugalii, w Grecji, w Jugosławii hitlerowskiej, rządy,
nie licząc się z żadnymi pozorami, wtrącały do
wielnienia każdego, chociażby w najmniejszym stop-
niu podejrzanego o sympatię dla ruchu w obronie
pokoju, chociażby w najmniejszym stopniu
podejrzanego o postępowe przekonania.

Dziś podpalacie światła pod egidą amerykań-
skich opryszków przyspieszają przygotowania wo-
jenne. Wyrazem tego było w ostatnich tygodniach

podpisanie dwóch wojennych układów — „układu
ogólnego” i układu w sprawie tzw. armii europejs-
kiej — układów „legalizujących” wskrzeszenie
szturmowych oddziałów hitlerowskich, którym
Waszyngton wyznacza rolę kosaćca atlantyckich
hord. W ślad za tymi wojennymi układami przy-
szło owo imperialistyczne wzmocnienie zaplecza w
krajach kapitalistycznych. Kierowane strachem
burżuazyjne marionetki francuskie przeszły do ak-
tów prowokacji na wielką skalę, sądząc, że uda im
się zastraszyć lud francuski, sparaliżować walkę,
jaką lud francuski toczy pod przewodem Komu-
nistycznej Partii Francji o pokój, o wolność, o
chleb.

Po zajęciu Paryża przez hitlerowców, KPF w
odezwie podpisanej przez Maurice Thoreza i Ja-
cques Duclos stwierdziła, że „wielki naród o tak
wspaniałej przeszłości jak Francja, nigdy nie pad-
nie na kolana przed bandą zbrojów”. Naród fran-
cuski nie padł na kolana przed hitlerowcami. Pro-
wadzony przez partię 75 tysięcy rozstrzelanych,
Komunistyczną Partię Francji, walczą nieugię-
cie o wolność. I dziś mylą się burżuazyjni oprawy-
cy, sądząc, iż komuniści mogą znieść cierpienia,
może złamać więzienie. W 10 dni po bezprawnym
aresztowaniu Jacques Duclos wystosował list do
sędziego śledczego. Listu tego nie pisał „oskarżo-
ny” Jacques Duclos. List ten pisał oskarżyciel
Jacques Duclos. Demaskuje on bez reszty kłam-
stwa, przy pomocy których oprawy usiłują u-
sprawiedliwić aresztowanie przywódcy francu-
skiej klasy robotniczej. „Jest łatwiejszą rzeczą
znaleźć żandarmów, aby nas aresztować i se-
dzić, aby nas skazać, niż argumenty, aby nam od-
powiedzieć” — pisze Jacques Duclos, cytując sło-
wa, użyte ongiś przez działacza robotniczego z koń-
ca XIX w., Jules Guesde'a.

Jacques Duclos rozprawia się z wszystkimi
„oskarżeniami”, również pośpiesznie co chaoty-
cznie formułowanymi przez premiera — kolaboran-
ta, Pinay'a i jego ministrów. Udowodnia, że
wszystkie „oskarżenia” należą do kategorii wyssa-
nych z palca, że całe „oskarżenie” opiera się na

fabrykowanych w prefekturze policji paryskiej
fałszywych dowodach.
W latach okupacji hitlerowskiej marszałek —
zdradca Petain liczył na mordce patriotów fran-
cuskich hitlerowca von Stuepnagla, że obroni go
przed gniewem ludu francuskiego. Dziś były rad-
ny Petaina, Pinay liczy na Ridgway'a i jego wo-
jska w swej walce przeciwko ludowi francuskie-
mu, w swęch wysiłkach zmierzających do wciągni-
ęcia Francji do wojny przeciwko Związkowi Ra-
dzieckiemu.

Metody są dziś te same co wczoraj. Praworząd-
ność równie mało znaczy dziś dla Pinay'a i jego
ministrów, co znaczyła wczoraj dla Petaina i je-
go współpracowników. Jacques Duclos przytacza
słowa jednego z bohaterów Komuny Paryskiej, Var-
leina: „Okrucieństwo jest jedynym źródłem wład-
zy, która się wali”. Strach dyktuje okrucieństwo.
Okrutny był karzeł Thiers, który przed 80 laty
sprzymierzał się z Bismarckiem przeciwko ludowi
francuskiemu. Okrutny był Petain, który sprzy-
miał się z Hitlerem. Okrutnymi są dzisiejsi
władcy Francji, którzy pokłonią biją przed Rid-
gway'em — „generałem zarazy”.

„Co z nimi zrobić? Wszyscy ludzie mają oczy
z przodu, a oni z tyłu, toteż patrzą w tył” — zwyk-
ł mawiać Talleyrand o burbońskiej reakcji, która
powróciwszy do Francji na angielskich bagnetach
chciała w ćwierć wieku po wielkiej rewolucji
francuskiej przywrócić dawne stosunki. W tył pa-
trzał Thiers, w tył patrzał Petain, w tył patrzą lu-
dzie rządzący dziś Francją lub ściśle mówiąc
sprawujący rządy w imieniu swęch amerykań-
skich mocodawców z Waszyngtonu i rodzimych
kapitalistów.

Ludziom tym, dla których obce są pojęcie in-
teresu narodowego, pojęcie ojczyzny, Jacques
Duclos, oskarżyciel mówi: „Naród osiągnie zwycię-
stwo w wielkiej walce między siłami przeszło-
ści, które chciałyby utrzymać przestarzały i zgni-
ły stary porządek społeczny, a siłami przyszłości,
kroczącymi po drodze walki i ofiar, która dopro-
wadzi je do świetlanej jutrzynki socjalizmu”.

Ludobójcy amerykańscy używają jeńców wojennych do zbrodniczych doświadczeń z bronią atomową

Amerykańskie zbrodnie na Kożedo

Rys. B. E. Flmow
Dobrowolna odmowa repatriacji do Korei Północnej.

PEKIN (PAP) — Centralna Kore-
ańska Agencja Telegraficzna ogłosi-
ła komunikat, demaskujący nowe
fakty barbarzyńskiego traktowania
koreańskich i chińskich jeńców wo-
jennych przez amerykańskich inter-
wentów.

Jak stwierdzają jeńcy, którym u-
dało się zbiec z obozów, Amerykanie
przeprowadzają zbrodnicze doświad-
czenia na jeńcach, zaszczepiając im
różne choroby zakaźne. W maju ub.
roku w obozie jenieckim na wyspie
Kożedo zaszczepiono trzem tysiącom
jeńców zarazki jakiejś nieznanego cho-
roby, w wyniku czego przeszło 1.400
jeńców ciężko się rozchorowało. O-
prócz tego wielu jeńców koreańskich
i chińskich Amerykanie użyli do
świadczek z bronią atomową. O losie
tych jeńców nie ma żadnych wia-
domości.

Więcej troski i opieki dla młodzieży — towarzysze dyrektorzy

Codziennie napływają coraz to nowe meldunki o zobowiązaniach młodzieży, podjętych dla uczczenia Złotu Lipcowego, powstaje coraz więcej oddziałów młodzieżowych. Coraz więcej młodych racjonalizatorów zgłasza swe pomysły.

Sprawy młodzieżowe, sprawy jej Złotu — stały się sprawą każdej organizacji partyjnej, rady zakładowej i każdego dyrektora. Świadczy o tym dobitnie przebieg narady dyrektorów, sekretarzy organizacji partyjnych, przewodniczących rad zakładowych i zarządów fabrycznych ZMP z większych fabryk metalowych naszego województwa, odbytej niedawno w Bydgoszczy.

Ogromny jest wkład młodzieży w walkę o pokój i Plan 6-letni. W niejednym zakładzie pracy właśnie wkład jej pracy, jej entuzjazm nadaje ton całej załodze i przyspiesza realizację zadań. Szczególnie ważną rolę odgrywa młodzież w naszym przemyśle metalowym. Wystarczy stwierdzić, że średni wiek robotników załóg podległych Ministerstwu Przemysłu Ciężkiego wynosi 35 lat.

W czasie narady w PZBM przytoczono wiele przykładów świadczących o tym, że młodzież Pomorza kroczy w pierwszych szeregach budowniczych podstaw socjalizmu.

Poważne osiągnięcia posiada młodzież Pomorskiej Odlewni i Emalierni w Mniszku i Grudziądzu. Istnieje tu 13 oddziałów młodzieżowych, które przodują całej załodze. Wszyscy młodzi robotnicy i robotnice wysoko przekraczają normy. Ostatnio 65 młodzieżowców dzięki szkoleniu zakładowemu zdobyło kwalifikacje tokarzy, frezerów. Przy obrabianiu pracują 34 dziewczęta. Wielu produkujących robotników wysunięto na stanowiska brygadzystów. Młodzież podjęła tu zobowiązania złotowe o wartości 150 tys. zł.

Również w Zakładach Wytwórczych Sprzętu Instalacyjnego w Bydgoszczy młodzi robotnicy przodują w pracy. Wystarczy wymienić produkujących racjonalizatorów Edwina Martina czy Zbigniewa Więckowskiego. Pięć brygad młodzieżowych zwycięsko wykonuje plany. W PZBME pracuje już 8 brygad. I tutaj z dnia na dzień zwiększa się liczba zobowiązań młodzieży.

Młodzież fabryczna wykazuje coraz więcej inicjatywy w stosowaniu nowych metod pracy, w podejmowaniu wyższych form współzawodnictwa o tytuł najlepszej brygady, o miano najlepszego robotnika w grupie przemysłowej.

W toruńskich PZWANN z inicjatywy ZMP-ówk z brygad tow. Teresy Łukaszkiewicz, inicjatorce Czynu Złotowego wprowadzono agitację po głodawo umożliwiającą codzienną kontrolę wykonania dziennego pla-

nu. W Zakładach Wytwórczych Sprzętu Teletechnicznego — T-8 w Bydgoszczy młodzież ZMP zorganizowała punkt kontrolny do walki z brakami, który wydaje codziennie własne komunikaty i biuletyny. Jej śladem poszli ostatnio ZMP-owcy z Zjednoczonych Zakładów Rolniczych. Podobne osiągnięcia produkcyjne ma również młodzież wielu innych zakładów.

Ogólnie rzecz biorąc trzeba jednak stwierdzić, że entuzjazm i zapał młodzieży są — jak mówił to w czasie narady tow. Bolanowski, dyrektor Bydgoskiej Fabryki Sygnałów Kolejowych — o wiele, wiele większe, niż by to wynikało z osiągnięć ZMP-owskich organizacji i organizacji partyjnych w dziedzinie pracy z młodzieżą.

W wielu zakładach dyrekcja i organizacje partyjne traktują sprawę młodzieży, jako jedno z zagadnień życia fabryki, nie dostrzegając, że jest ona sprawą najważniejszą, nie raz decydującą dla całej walki o plan. Bo przecież właśnie młodzieży można najłatwiej zachęcić do stosowania nowych metod pracy, do realizowania postępu technicznego, do wykonywania najtrudniejszych zadań. O nastroju całej załogi decydują może i powinnien właśnie nastrój młodzieży.

W czasie dyskusji na naradzie przew. ZF ZMP w ZWSI tow. Pająk mówił: — Nasz dyrektor w referacie potrafił wymienić ile jest u nas brygad i ile procent wykonują. Takie dane łatwo wziąć ze sprawozdań. Ale szkoda, że tow. dyrektor nie mówił jak wyglądała pomoc ze strony dyrekcji przy tworzeniu brygad, czy w ogóle istniała? — Awansuje się u nas młodych robotników. Ale awansu młodzieży trzeba inaczej przeprowadzać. Trzeba je popularyzować wśród załogi, pokazać perspektywę pracy młodzieży. To zachęci innych młodzieżowców, to pozwoli zwalczać pa-nujące tu i ówdzie uprzedzenia starszych robotników do możliwości młodych robotników.

Słusznie krytykował również dyrektor ZWSI — T-8, przewodniczący ZF ZMP za bezduszne podejście do istotnych potrzeb młodzieży. Świecące ZMP-owców zamieniono na biuro, a szafy ze sprzętem sportowym i dokumentami organizacji ZMP wystawiono na korytarz. W świetlicy tej pracowały 2 zespoły szkoleniowe ZMP.

W tym zakładzie, podobnie jak i w Bydgoskiej Fabryce Sygnałów Kolejowych do niedawna utrduńniano młodym technikom zdobyć odpowiednie stanowiska. Młodych techników kierowano do pracy w administracji, zamiast powierzać im odpowiedzialne zadania w produkcji. Gdy z inicjatywy organizacji partyjnej rozprawiono się z tymi szkodliwymi

tendencjami, a młodych techników m. in. Pilarowskiego i Folczyka z ZWSI przesunięto na odpowiedzialne stanowiska, wiele trudności produkcyjnych załoga zdołała pokonać.

Przykłady bezdusznego traktowania młodzieży, mają również miejsce wśród średniego pionu technicznego. Zdarzyło się na przykład w Pomorskiej Odlewni i Emalierni, że jeden z majstrów usilnie protestował przeciw wysunięciu na stanowisko brygadzysty produkującego robotnika ZMP-owca Kazimierza Lewandowskiego. Organizacja partyjna wyjaśniła majstrowi szkodliwość i niesłuszność takiego postępowania.

Lewandowski jako brygadzysta poprowadził całą zmianę, która uzyskała obecnie lepsze wyniki niż zmiana owego majstra. W zakładzie tym o raz więcej jest takich przodowników pracy jak tow. Cieślak — czołowy racjonalizator — który przekazuje swe doświadczenia młodzieży. On właśnie kierował szkoleniem młodych robotników w warsztatach, dzięki czemu szybciej zdobyli kwalifikacje.

W Bydgoskiej Fabryce Obrabiarek do Drzewa zdarzały się również wypadki niewłaściwego podejścia brygadzystów do młodych robotników. Jeden z brygadystów chętnie przyjmował do pracy pod swym kierownictwem młodych robotników, lecz tylko po to, aby zapewnić sobie zwiększenie wykonania norm. Brygadziście temu nie mogło się jeszcze pomieścić w głowie, aby młodzi robotnicy, po roku czy 2 latach pracy mogli nabyć takie kwalifikacje, które on zdobywał w trudzie przez 10 czy 15 lat. Teraz młodzież ma inne warunki, te raz przez młodzieżą nie kryje się „tajemnicę” zawodowych. W takich warunkach młodzież jest oczywiście pojętniejsza, szybciej przyswajają sobie fach. Spotykamy się jeszcze z wypadkami, że brygadziści i majstrowie niechętnie dzielą się swymi doświadczeniami, obawiając się niesłusznie jakiejś konkurencji, co wynika z niezrozumienia tych zmian jakie rewolucja ustrojowa wniosła w życie każdego zakładu.

Jak uporał się z tymi kłopotami dyrektor tow. Fabiszak? Do tych, którzy utrudniali młodzieży zdobycie kwalifikacji powiedział: — Czy wy macie dzieci? — macie, Kochacie je? — tak. Gdzie pracują? — w szkołach, w fabrykach. I przecież chcecie aby waszymi dziećmi nauczyciel czy majster przekazał to wszystko, co sam umie. Trzycielcie się o to, aby wasze dzieci dawały sobie radę ze wszystkim. A przecież sami pracujecie z młodzieżą, z dziećmi takich samych jak wy robotników i chłopów. A więc i wy powinniście kochać tę młodzież, pomagać jej, aby jak najszybciej wyrósł z niej pełnowartościowy fachowiec.

Przy takim ojcowiskim podejściu do młodych robotników, przy troskliwym staraniu się o poznanie życzeń i pragnień młodzieży, stwarzaniu jej warunków dla rozwijania najrozmaitszych zdolności, życia świetlicowego i sportowego — młodzież tym chętniej i szybciej rywalizować będzie o jak najszybsze przyswajanie sobie produkcyjnych doświadczeń, zwiększać będzie swój wkład w walkę o plan. W takiej atmosferze wyszkolono ostatnio w tym zakładzie 28 młodych tokarzy.

Pomoc i opiekę dla młodzieży służą nie realizuje się w grudziądzkiej „Umił”, gdzie w „szkołach stachanowskich” 16 przodowników pracy przekazuje swe doświadczenia młodym robotnikom przy maszynach w czasie pracy. Inicjatywa ta zasługuje na pełne wykorzystanie we wszystkich zakładach pracy.

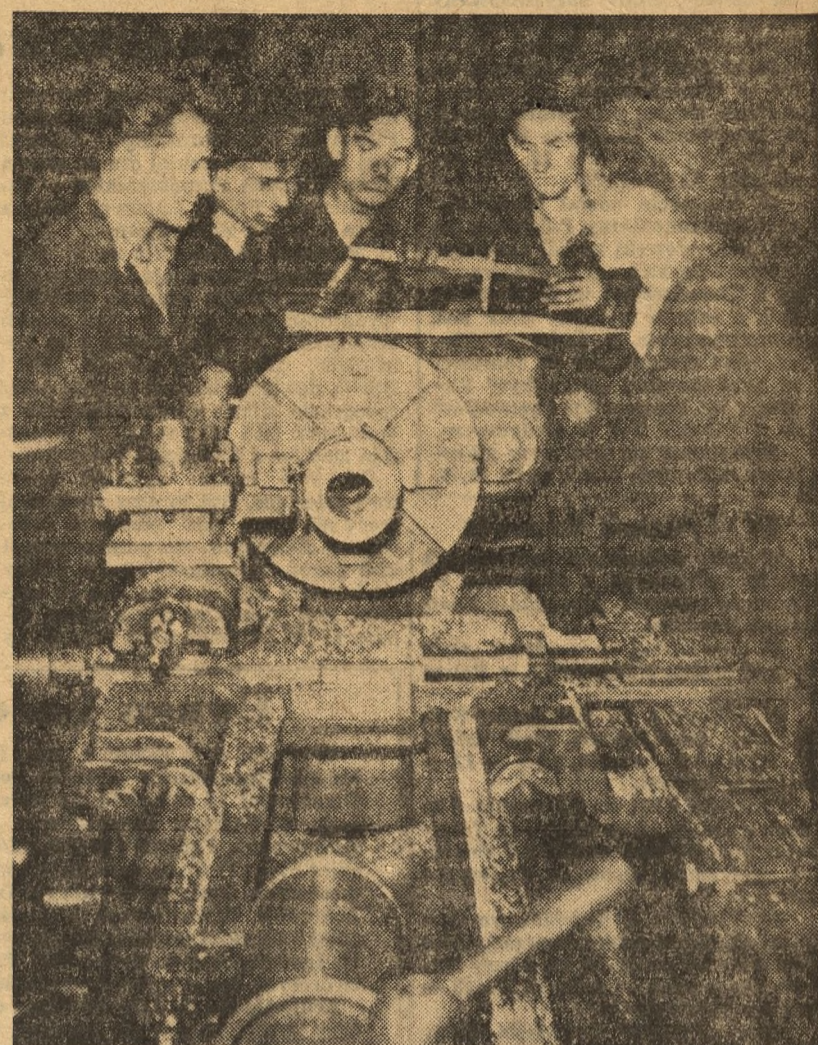
Z inicjatywy organizacji partyjnej i dzięki osobistej pomocy dyrektora naczelnego tow. Witkiewicza, zastosowano tu nowe, cenne metody pracy w świetlicy. Codziennie w świetlicy młodzieżowej pełnią dyżury dyrektorzy, sekretarz podst. org. part. lub przewodniczący rady zakładowej. Dzięki temu młodzież ściągając licznie do świetlicy i może załatwić wiele swoich bolączek. W świetlicy wygłaszane są pogadanki o nowych metodach pracy, o sprawach produkcyjnych, a także na tematy polityczne. Przystępuje się też do organizowania kółek turystycznych, przyrodniczych i innych. Prace te zostały dopiero rozpoczęte. Nie ulega wątpliwości, że właśnie na tej drodze najłatwiej znaleźć drogę do serc i umysłów całej młodzieży, przed świetlicę wpływać na wzrost uświadomienia i kwalifikacji młodzieży i na ulepszenie pracy organizacji ZMP.

Warto na zakończenie powołać się na wypowiedź tow. Jasnego, sekretarza podst. org. part. z PZWANN w Toruniu, który mówił na naradzie: — Myśm w naszym zakładzie, który jest budową 6-latką — postawili na młodzież. I dlatego trudności wynikające z nierytmicznej walki o plan, z niemiejętnego rozstawiania kadr pokonałm. Przykład młodzieży podzielał na całą załogę.

A troskliwiej opiekować się młodzieżą, to znaczy realizować jej pragnienia, wsłuchując się w jej słuszną krytykę, śmieiej wysuwać młodzieży na odpowiedzialne stanowiska, demaskować tych którzy utrudniają jej coraz lepszą i wydajniejszą pracę, stworzyć w każdym zakładzie warunki dla wykazania się przez młodzież inicjatyw w przygotowaniach przedzłotowych. Bo sprawa Złotu — to sprawa całej młodzieży — to sprawa każdego członka Partii i każdego przełożonego i towarzysza pracy młodych.

Jan Grzędziński

W górę sztandar współzawodnictwa złotowego

Kto to są i nad czym tak radzą ci koledzy?

To brigada młodzieżowa im. Janka Krasickiego z PZEM w Bydgoszczy. Stanisław Czajkowski (od lewej), Grzegorz Kenzek, Tadeusz Furgała, Bogumił Wacholz, Stanisław Chabowski podpisują właśnie umowę o przedzłotowym współzawodnictwie o tytuł najlepszej młodzieżowej brygady zakładu.

Koledzy z brygady Janka Krasickiego bardzo chcieliby jechać na Złot. Stasiek Czajkowski chciałby porozmawiać z kolegami ze Stoczni Gdańskiej, Grzegorz Kenzek ciekaw jest, jak wygląda budowa warszawskiego metra, Bogumił Wacholz chciałby się spotkać z kolegami z Żerania. Tadek Furgała, Stasiek Chabowski — tych to najwięcej ciekawiły sport i sportowcy, a na Złocie to spotka się pewnie czołowych młodzieżowców sportowców i będą piękne popisy sportowe.

„Gazeta” — fot. L. Stanisławski

Zmienia się oblicze bydgoskich miast i miasteczek (IV)

O plany zagospodarowania przestrzennego dla miast naszego województwa

Na przykładzie naszej rozbudowującej się i piękniejącej z dnia na dzień Stolicy, Gdańska, Nowej Huty i wielu innych miast widzimy wyraźnie, jakie ogromne znaczenie ma dla nich opracowane i realizowane plany zagospodarowania przestrzennego. Przecież ułatwiają one Prezydium Rad Narodowych celową lokalizację nowych fabryk, osiedli mieszkaniowych, zieleńców, obiektów sportowych, arterii komunikacyjnych — po prostu powodują, że miasta o wielowiekowej niekiedy tradycji mieszczańskie zyskują nową treść i wyraz architektoniczny — systematycznie przeobrażają się w ośrodki nowoczesnej, socjalistycznej gospodarki.

O plany urbanistyczne winny więc być wszystkim Bydgoszcz, typowy twór chaotycznej, kapitalistycznej zabudowy. (Bydgoszcz posiada tylko plan przebudowy śródmieścia.)

Przykład należy brać z Torunia, którego plany opracowane przez placówkę urbanistyczną Miastoprojekt - Północ są już na ukończeniu. Toruńskie Prezydium MRN jak i KM PZPR są od dwóch lat w stałym kontakcie z kolegią tym projektantów, udzielają mu wydatnej pomocy, służą radą i opieką. Daje to owocne rezultaty. Sprawa przebudowy i rozbudowy grodu Kopernika stawiana była kilka razy na sesjach MRN i plenum KM zawsze z udziałem inżynierów-projektantów, którzy wyrażali celowości projektowanych zmian, wysłuchiwali i brali pod uwagę opinie ludności reprezentowanej przez radnych, sekretarzy podst. org. part. przewodniczących rad zakładowych, blokowych i kierownictwa fabryk, zakładów i instytucji.

A trzeba pamiętać, że plan zagospodarowania przestrzennego rodzi się długo, zwłaszcza dla miejscowości historycznych, jak Toruń, Grudziądz, Chełmno czy Bydgoszcz. Urbanista bowiem i architekt dokładnie poznają miasto, bogate dzieje miasta, aby nie zaprzepścić nic z tego, co dla naszej kultury narodowej jest najbardziej wartościowe. Wymaga to długiej i żmudnej pracy.

Cennymi uwagami wzbogacili toruńskich urbanistów i architektów architekci radzieccy, laureaci Nagrody Stalinowskiej, którzy w ubiegłym roku zwiedzili Toruń i Chełmno, zbierając materiały dla opracowania architektury monumentalnego gmachu Pałacu Kultury i Nauki w Warszawie — daru ZSRR dla Polski, symbolu trwałej przyjaźni polsko-radzieckiej.

Za koniecznością posiadania przez bydgoskie miasta planów urbanistycznych, odpowiadających wymogom socjalistycznej gospodarki, przemawiają jeszcze inne okoliczności. Otóż w najbliższej przyszłości inwestorzy będą stawiali i rozbudowywali swe obiekty w tych tylko ośrodkach, które dysponują planem, gdyż to w znacznym stopniu gwarantuje rozwój nowej placówki i jej celowość. Np.: nie można powiększać Odlewni i Emalierni w Grudziądzu ze względu na jej wadliwą obecną lokalizację. Fabryka

będzie więc przeniesiona, a właściwie pobudowana w innym, dogodniejszym miejscu.

Fabryka Szyldów w Toruniu, mieszcząca się w śródmieściu, już dziś buduje dla siebie nowoczesny gmach na przedmieściu.

W Bydgoszczy, Grudziądzu i Toruniu oraz w wielu innych miejscowościach województwa, celem poprawy warunków mieszkaniowych i pracy uległa wyburzeniu w pierwszym rzędzie oficyny i rudery. Naturalnie wyburzenia przeprowadzać się będzie dopiero po postawieniu nowych bloków, a nawet całych dzielnic, takich, jakie powstają już na przedmieściach Bydgoszczy, Torunia, Grudziądza, Inowrocławia... Prace te, zmierzające do udrożnienia obecnej zabudowy, objęte są planem długofalowym i realizowane będą według konkretnego, szczegółowego planu urbanistycznego.

Obecnie, gdy planów takich nie mamy, inwestor stawia niekiedy obiekt, często okazały, w miejscu odpowiednim, opierając się na dotychczasowym „planie” zabudowy, stanowiącym właściwie wiernie odbicie chaosu budowlanego z okresu kapitalistycznego. Nasze biura projektowe mają wiele kłopotów z takimi upartymi i krótkowzrocznymi inwestorami. Gdyby więc miasta województwa bydgoskiego posiadały plany zagospodarowania przestrzennego, uniknielibyśmy wielu błędów w dziedzinie lokalizacji nowych inwestycji. Nie doszłoby do tego, że np. w Grudziądzu na Starym Rynku stanął w miejscu wypalonego gmachu firmy Korzeniowski nowy identyczny niemal dom jak przed wojną, szpetny, niesharmonizowany z zabytkowym otoczeniem.

W Toruniu przy ul. Bydgoskiej zakłady PZWANN nie stawiałyby świetlicy rekonstruując na starą modłę „Tivoli”. Rudę tę należałoby wyburzyć, aby powiększyć teren zielony wokół skupionych tu dużych kamienic. O ile PZWANN nie mogą zaniechać rozpoczętych już prac, to powinny zrewidować swój stosunek do zatwierdzonego zbyt pochopnie projektu i naprawić błąd przez pobudowanie pawilonowej świetlicy o estetycznym frontie ustawionym równolegle do ulicy. W tym samym miesiącu pobudowano przed 2 laty przy ul. L. Czarlińskiego nr 15 i 15a dwa brzydkie niskie domki, gdy ulica ta wymaga wyższej, przynajmniej dwukondygnacyjnej zabudowy.

Przykładów takich przytoczyć można by wiele. Aby więc miasta i miasteczka woj. bydgoskiego mogły w szybszym niż dotychczas tempie zacierać blizny minionych wojen, rozbudowywać się, wybierając nową szalę, godną nowej epoki — Prezydium Rad Narodowych oraz Komitety Miejskie i Powiatowe naszej Partii winny troszczyć się o plany zagospodarowania przestrzennego dla swych rejonów, wymagać od Miastoprojektu — Północ dotrzymania terminu dostarczenia planów, pomagać zespołom urbanistów i architektów, być z nimi w stałym kontakcie.

A.I.

Książka-dokument

Prawda o Katyniu

„Ablenkungsmanöver” (manewr dywersyjny, odwracający uwagę) — tym terminem hitlerowskiej władzy III Rzeszy określili potworną, antyradziecką prowokację katyńską, przy pomocy której pragnęli odwrócić uwagę świata od swoich zbrodni.

W niespełna 10 lat później, goebbelsowski „ablenkungsmanöver” zo stał podjęty przez władców USA, w celu wybielenia hitlerowskich ludobójców - sojuszników USA, w celu odwrócenia uwagi od amerykańskich zbrodni w Korei, od amerykańskich przygotowań do zbrodni ludobójstwa na skalę światową, w celu odwrócenia uwagi narodu polskiego od amerykańskiej polityki odbudowy hitlerowskiego Wehrmachtu, któremu jako przynęte Waszyngton rzucił polskie ziemie.

Książka Bolesława Wójcickiego pt. „Prawda o Katyniu” (str. 189 Wyd. Czytelnik 1952 r.) na podstawie zebranych faktów, dokumentów, głosów prasy demaskuje potworną prowokację goebbelsowską, wykazuje, że hitleryzm od chwili swych narodzin zawsze posługiwał się prowokacją jako ulubioną bronią (np. prowokacja antypolskie w 1939 r.) przysługawdzą kłamstwa i oszczerstwa amerykańskich imperialistów, którzy dziś dla swoich wojennych celów wy zyskują prowokację katyńską.

„Jest jasne, jak słofce, że „Weichselland” stanie się tak niemiecki jak Nadrenia... Kiedy wreszcie wygramy, to jeśli o mnie chodzi, z Polaków, Ukraińców i tego, co się wokół obja, można zrobić rąbanke...” — tak mawiał Hans Frank, namiestnik hitlerowskiej Rzeszy w Polsce, wyrażając hitlerowski program masowej zagłady polskiego narodu. Zbrodnia katyńska była jednym z punktów tego programu. Jak wykazuje Wójcicki, „Katyn był jednym z licznych ośnów w straszliwie długim, bezkresnym łańcuchu hitlerowskich mordów masowych tego samego typu. Katyn był jednym z licznych epizodów masowej rzezi jeńców wojennych, podjętej na froncie wschodnim przez Hitlera, Himmlera i dowódczo Wehrmachtu. Był Dęblin, gdzie hitlerowcy unicestwili co najmniej 80 tys. jeńców radzieckich. Była Rawa Ruska, gdzie tysiące jeńców radzieckich i francuskich zostało zgładzonych i pochowanych w masowych grobach. Był Ostrow Mazowiecki, była wieś

Gronady, Komorów, Guty... Jak w Katyniu”.

„Dlaczego Katyn w 1941 roku?” Dlatego, że już wtedy hitlerowcy mieli dla nich świadomością groźnej, śmiertelnej dla nich siły Związku Radzieckiego, że bał się, by pojmani przez nich oficerowie polscy nie wzmocniłi kadry tworzącej się w ZSRR armii polskiej. Dniami i nocami września, października, listopada, grudnia 1941 roku hucał las katyński motorami wielkich samochodów ciężarowych, którymi hitlerowcy zwozili oficerów polskich. Zamordowali ich. Strażem w kark. W stylu typowo hitlerowskim. Kulami marki GECO. Gustaw Genschow Co, Durlach koło Karlsruhe. Badenia.

Tutaj w lesie katyńskim, jesienią 1941 roku, zezwierzeceni bandyci hitlerowscy rozstrzelali 11.000 jeńców wojennych - żołnierzy i oficerów polskich. Żołnierzu Czerwonej Armii, pomścij ich! Tak napis radziecki żołnierz, towarzyszył broni żołnierza polskiego, umieścił na wielkiej tablicy przed lasem katyńskim, skoro tylko hitlerowcy ludobójcy zostali przegnani z okolic Smoleńska. Śmierć polskich żołnierzy i oficerów została pomśczona.

„Dlaczego Katyn w 1943 roku?” Dlatego, że w lutym 1943 roku zakończyła się bitwa, która rozstrzygnęła losy drugiej wojny światowej. Bitwa stalingradzka, która zapoczątkowała pasmo klęsk hitlerowskich na froncie wschodnim. Stalingrad wzdurzył przerażenie nie tylko wśród hitlerowców. W reakcyjnych kołach USA, Wielkiej Brytanii i Francji również. W kołach tych wzmożłi tendencje do ratowania III Rzeszy przez zawarcie z nią odrębnego pokoju i wspólnego z nią marszu przeciwko ZSRR. Wójcicki przytacza bardzo ciekawy dokument — tajne memorandum Churchilla w sprawie „ratowania Europy przed barbarią rosyjską”. Hitlerowcy wiedzieli o wrogim stosunku reakcji międzynarodowej do Związku Radzieckiego — nie zapomni nigdy bowiem, że przez cały czas istniały kontakty wywiadu hitlerowskiego z wywiadem amerykańskim — i marzyli o tym, by koalicja antyhitlerowska po prostu się rozpadła. Liczyli oni na pomoc ze strony reakcji polskiej, która w Londynie snuła plany porozumienia się z Hitlerem i wspólnej krucjaty antyradzieckiej. I dlatego to w 1943 roku Goebbels zde

cydował się na najpotworniejszą prowokację drugiej wojny światowej — prowokację katyńską, ococho podjętą przez wszystkich wrogów narodu radzieckiego i narodu polskiego — m. in. przez reakcję polską, którą Goebbels traktował jako narzędzie do rozsadzenia jedności koalicji antyhitlerowskiej.

„Fuehrer jest bardzo zadowolony ze sprawy katyńskiej, która przekonała go, jak ogromne możliwości kryje dla nas propaganda antybolsewizicka” — pisze w swych pamiętnikach pod datą 10 maja 1943 (wydanych, przejranych i poprawionych przez wywiad amerykański) autor prowokacji katyńskiej, Joseph Goebbels. „Przez „zademonstrowanie” rzekomych „zbrodni bolszewizmu” hitlerowcy ludobójcy zamierzali umożliwić lub przynajmniej ułatwić reakcyjnym kołom na kapitalistycznym „zachodzie” preforowanie odrębnego pokoju z III Rzeszą” — stwierdza autor „Prawdy o Katyniu”. Ale haniębna prowokacja nie spełniła nadziei Hitlera i Goebbelsa, gdyż narodził się przeciwny faszystowski, walczący o wyzwolenie, nie dały się wziąć na lep prowokacji goebbelsowskiej.

„Prawda o Katyniu” zawiera niezwykle bogaty materiał dowodowy. Demaskuje ona kłamstwa hitlerowskie, jakoby dopiero w 1943 roku do wiedzieli się o istnieniu masowych grobów. Przytoczone są kompromitujące hitlerowców dowody, wskazujące, że organizatorzy katyńskiej prowokacji, którzy wkładali swym ofiarom najrozmaitsze dokumenty, mające świadczyć, jakoby to nie hitlerowcy dokonali zbrodni, popełnili w pośpiechu wiele błędów. I tak np. przy jednym z zamordowanych znaleziono dokumenty St. Pinińskiego, zamieszkałego w Warszawie przy ul. cy Wilanowskiej 181. Piniński żyje, a jego dokumenty znalazły się w rękach hitlerowców, ponieważ zagubili je w czasie walk 1939 roku. Przez nie dopatrzono hitlerowskich zbrodniarzy na liście ofiar katyńskich znalezionych również żyjących po dziś dzień ppłk. Teofil Świecicki, jeniec jednego z hitlerowskich oflagów, ppłk. Kolo-dziejczyk, pracujący obecnie jako główny mechanik w Skawińskich Zakładach Materiałów Ogniotrwałych. Kołodziejczyk w latach wojny był więźniem oświęcimia.

Inną kompromitacją zbrodniarzy hitlerowskich był fakt przytoczony o-

R.

